

արմատները, ինչ որ մեծապէս պի-
տի դիւրացնէ անոնց ճանաչողու-
թիւնն ու դարմանը :

այս էջերը գրուած են 1900ին, երբ գեռ ոչ իսկ յայդ կար թէ թրքերիւս հիւ խախտ պիտի օժտուի Սահմանագրութեան բարեբըղ ։

Ա.

Վասնի տաղնորդ իգնատիոս եպիսկոպոս Կ. Պոլսոյ Պատրիարք եմուրուկէն յետոյ ճաղիւ աթոր բազմած երբ յանդերձանման եղաւ, Օտեան անոր յալըն երեկապացոյց իրիտեան Հայրիկը որ Վասնի գրնութիւն ։ Ստարաբաժն ճարտարապետ Ալի փաշան Օտեանի այս խորհրդը լսելով անոր զիտորդութիւն կ'ընէ թէ ապրհիկեցեալները չլստ տաւ գրուել Հայտու, եւ հարցաւ կը վախճաւ ։

— Բանաստեղծ մըն է, կը պատասխանէ Օտեան, եւ անոր երազնաւորն եւս Հայրիկի բնութիւնեաւ աւարդը Հայտութեան ցնծաւոր խանդավառութեամբը յորդնորի Պատրիարքը Ստարաբաժնի զպաշտօնական առաջին այցելութիւնը տալին յետոյ ։ Ստաւաթն մէջ կը հրատարակուէր թէ «Սրբիւնան Սրբազանի քր զաղտ բազմոխութեան ճառաստեղծ տուաւ ։ Ոչ ոք չի տալին իր խախտ յետոյ ։

Այս աստիճանից դուրս դուրսեցրեց էր. ու վա-
ղիվեւ ի վայր սողը — կամ իմաստը — ու վա-
ղիւն էին, զոր կրկնակի օր մը կարգադրել լինե-
լայն ձեռնաբանք, երբ զարդեցին Ս. Դաւաթ-
գացերէ կնքը, Ավան, անգամ լմանք երթալու
նուստ եւ կը վաղէկ «ձեռնարան» այսինքն
հասարակագր ընթերցողներէ ուր գրուա-
կան թերթերը, Այլ կնեսաբարբառակն թիւ-
նը կը բաժնէր, ու ճիշդ այդ յիշատակա-
ստոր հանքի էր, երբ արքայեան ներս
մտաւ ձեռնարկին, Հ. Ալեքան, և՛

— Ի՞նչ կեցեր ես, քան՝ ընկերներու
հետ զբոսանք ըրել, ըսաւ :

Մարդ որտեղ էր, «Մասիս»ը ձգեցրէ
Այլ օրը ի վեր այդուստ կը թիւր տեսնե-
լայնէր պատկանելիութիւն չունեցալ, Եւս-
տորք է ի՛նչպէս արքայ ժամանակէն անցու-
ղարձերուս վրայ տեղեկութիւններ տա-
սալ այնպիսի անձնաւորութիւններէ ու
ցոյց Գաղարկութեան և Օտանայի մտերմու-
նեղը եղած էին, և շատ անգամ, մասնա-
ւորագր արքայ թուականներուս, վարդաթիւնեղ
անգամակցեր, Անոնցմէ լսեցի իրականա-
վարիքի և Յատարացում Այլի փայլակ յիշ-
տեղի ունեցած խոսակցութեան մը, որով
հետեւորդուած էր «Մասիս», վաղեմէ եկող
բանաստեղծ-եպիկոսկոստը, քաղաքագրու-
հողակցու համար, Օտանայի հրամանագրու
Այլի փայլակ նետ ունեցած տեսակցութե-
ան թեւեղէ, Գաղարկութեւ ընդարձակութե-
կը նկարագրէ Հայաստանի մէջ հայ փողո-

Նրան ասեմ, ձեռքով նշան ըլաւ ամբայնի որ եթէ ուզէ՝ կրնայ երթալ։
Գաղջը սակայն սկսեցին զիտարարել իրեն չունելու Լուգի ելաւ ըլլալով հանգրծեմ
հետեւեալեան մէկ քանի քալի հետաւորութիւնէս կեցաւ եր յարցական ղերգով մը
թէ՛ հրամանի մը սպասելու
Լուգիմուտ ինչ չուտով շարժեց իր մտերման սպասուը, և միակ ամենաբոլ ղով
անոր ղեմընի լուայ, քաղց իրեն անոր միւսըը հասկնալու համար։
Ամբարն խնջղիւրը մը ունէր։
— Խնջղէ՛, ըսաւ, քառացի նախարանի։
Գաղջը մէկ երկու քալի ընդ ատալ հնաց, ծոցեայ, Սուլթանին քղանցքը ատաւ
սոցեց ըրողովն չգիտեղու։
— Վեհապա՛ւ, ըսաւ, քառացի ձեր կալըը հարցուեալ ըլլալու։ ձեր տոյլը անց
ու յանգընութիւնը գործեցի պա՛ւ մը առալ... ստիպուեցայ հրամաններն աալ Պա-
ւին մարդոյ՝ Ձեր Վեհապառուրեան անուշով, որովհետեւ չէի կրնար ոչ իմ կալ
նր մը կորսնել... Կուզի՛ք զիտանլ թէ՛ ի՛նչ է պատիս...
Սուլթանը, գործաւորն չեւտով մը,
— Ասա՛լին պատիճ, ըսաւ, ուղիղ ղեմլ մը։ Եւ մի երկու քալի
ստացաւորի ղերգընու մէկ կրնան ղեմալ... իսկ երկրորդը պատիճը ասալու համար
պատիճ մը որ մէկ երկու քառով պատուին եղելութիւնը... անգիտատանութիւն չէ ասիկ
հետաճըրդութիւն, կրնան ապաւով ըլլալ։
Գաղջը՝ Վեհապառնի քարեայակամութեան մասին շնորհակալութիւն յայտնելով
ուտեց Կոստանի ձերբակալութեան մասին քի առաջ տուաւ հրամանները։
Վեհապա՛ւ, քաղց, չէի կրնար պատիճ ձեր արկնալու, ուղի՛նակ և ուղի՛նակ։

անց անցնելով կրկնյինք փաթցնից առեւանդիչները, և ատրկա ճշմարտա աղէպիտի դառնար երկրին համար:

— Այդպէս կարուի՞ր...
— Այո՞ր, Վենիպառա, անքաւն կարելու, որքան որ կրնար ըլլալ գիշերեան նակցութիւնս Ռուսիոյ դեսպանիկ մասը:

— Զարմանալի՞ բան, մրմնկեց Մահմուտ Բ., զարմանալի՞ բան...
Գաղջը չարտնայեց:

— Եթէ այս կիրն ձեռք անցնելով Ռուսիոյ դեսպանին չխանձնէք այս Եսայ, չառ հաւանական է որ դիւրեանս բանակին յաջող աղիւնքը չքանալ լորովին... կը վախճան նոյն Եսայ որ դեսպալը իր բարիկութիւնը աւելի առաջ տան Գոյան յանկեալ տարամարտութիւններ այ ցոյց ապա...
— Ինչ՞ կ'ըսես, գոռաց Մահմուտ Բ., որոնք դարմանք, ամիրային ըրած յնուիթեան կ'ըսէ, կատարեալ անկիւնային փորձած էր:

— Զննարտութիւնը միայն ըսի, Վենիպառ, յարեց Գաղջը ծանր ու ապա ձայնով մը, և զուլան ձեզի գրաւ որ բնաւ չլիարկանցեցի իրականութիւնը:
— Բայց այդ կնիշ առեւանդութեան խնդիր ինձի անմանթ չէր, ընդհակառակէ:
— Ինչ արդէն կրնայ Սուլտանիկ ձեր ամենաբնաւ աչքեղան, Վենիպառա:
— Այլ զարմանալի նոյն էր որ անոր առեւանդութիւնը իրր բարեկ ծանոյց էր ինձի, յիշեցնէ հիմա ի՞նչն թէ մեծագոյնը պիտի դառնայ չարիքներուն:
— Ու մի՛ մոռնաք որ զուլան միշտ գրաւ կը մնայ խոսքին հաստատու համար:

— Ձեռն տարկուալի, որթի՞ր, ևս իմ կանկածայ ծածկող մարդ չեմ, բայց թած իմ անոր համար որ Կոստանտնուպոլսի առեւանդութիւնը ինձի բարե ցոյց տալ րաջարձակ վստահութիւնս կը վախճէ:

Աւերախ խնդին հասցեալ թէ որու՞ն կ'անխափէ Սուլթանը:

— Ուրեմն Հալէթ թէ Էֆենտին էր, մնեց պալատիկին արայայալողը չեղալով մ
— Այո՞ր, Հալէթը...
— Բայց, Վենիպառա, կը հստեի թէ Հալէթ թէ Էֆենտին կազմակերպած էր գիշերեանս առեւանդութիւնը:

— Այո՞ր, և ինչմ էր ծածկած... Ինչե՞ւ կը կարմառաս:
— Այլ զարմանալ, որովմեանս, ինչպէս արդէն պատիւ ունեցող յայտնուող Վենիպառուիթանս, այս առեւանդութիւնը քաջէ ի բաց թշնամութիւն և մեր կը չանքերն, մասնաւոր աղբի կնիտուր ցրտեան մէջ, և Հալէթ թէ Էֆենտին այ, ինչ կը վկայի, մայ երկրին հզօրեղեղեղ ուղղորդեց չէ, ընդհակառակը...
— Բայց այդ կնիշ կրնա ինչ և եղի:
— Այո՞ր, և ամենեւնի գտնադարուր տեսալէն:
— Ուրեմն ինչո՞ւ զարմանալի կը գտնես որ Հալէթ միայն մշկտեղեն վերցնէ դուրէ, Ինչե՞ւ, Ինչե՞ւ տարտող որտե՞ւն երկաթեան փորձանք մը պիտի ըլլայ մեր դիմ մուրեղեղ ընդհանր ասոր իմանք ինչ որ կը կրնայ մեզի վրայով զարմանալ:

— Վենախ/ո՛ւ, դիրտ համարձակիմ՝ դիտել տալու թէ լրտես քը այնքան ասուն միայն փախազուե՞լ, որքան ասուն որ կը յաղթի ծածկելի իր լրտես քը ըլլա՞ր... և այս ինչ/ի վտանգաւոր հանգամանք/ի վաղորդ գարա՞նք է, քանի որ երկար մտաւեան կէ ի վեր գիտե՞ք լրտես քը ըլլա՞ւ... ան աղիւս պետութեան համար փորձանք չի կրնար դառնալ, թէրես մասնաւոր անհատական լիտես, բայց պետութիւնը անկէ վանկախ/ք բան որ հո՞նք... կարծիք/ի որ այս աստիճան ամկաւս ինչ/ի քը համար լրտես/գինք/ի քը մարտերեւութիւնները ռուս կառավարութեան հետ, երբ միւս կողմը այնքան մեծ չափ ունե՞րք անոր հետ առ արժմ բարեկամ ձեւաւեանոյ մը/... անա իր կարծիք/ս, Վենախ/աւ, և կը իր/իեմ անգամ մըն այր պետութեան գերագոյն չափէն զուրս ոչ մէկ նկատու՞մ ունէ՞մ ապալել մտածելու համար/

Սուլթանը սկսաւ մտաւոր իրօք ձեկնողտ հանդիպ/ւմը իր ատիկաւ Հալիթ եւ Գազէզ միեւնոյն վտանգի մարթնիկէ չէն իր անքն, դիտե՞ք քը մեկն ու միւսը տե-
րութեան բարեբէր կը հետապնդեն զիւրե՛ն իրուն/ի, ինչպէ՛ս կ'ըլլար որ միեւնոյն հար-
ցին վրայ այսպիս բոլորովին հակոտնեայ կարծիք կրնային դրոյցնել/

Խորատես ծաղրը որ կար իր մէջ, արթնցած եր այլ պատճառ, և որքան այ հա-
նելուք անսկիւնիկ երեսար, կը կնի՞ն Կ'աշխատե՞ր անոր լուծու՞ած ծածկող միտութեան
թափանցան/

Գազէզ, թէեւ ուշադրութիւնէն տուել կոր/ի կերպրանցողած ըլլա՞ւ ձեւանցնե՞ր
բայց աշխիւ ծաղրով ժամառաբե՛ն Վենապտի՛ն դէ՛մը կը դնե՛ր, կարծես անոր վրայ
կարողե՞ր համար այն բոլոր մասածուկները որոնք Մատմուտ Բը կը փոթորկե՞ն այդ
պատճառ/

Իրաւ ալ կ'արթնէ, մանաւանդ իրեն համար, հետադրբբոյի Սուլթանին մտաւ-
ածուկներն/ Սնիկ/ա մեկն մեկն Սուլթանին միայն ինչ ասար այն հանդիս/կին ծաղրախոյս լնայի
որ նախանձի զգացման մը ծնունդն էր այդ հանելուկ/ Ձեր հրնար ըլլա՞ւ որ այդ նա-
տիճան կենսական խնդրէ՛ք մը մասին, իր երկուս արթնիկն/ըր այդ ատիկանէն տարբե
կարծիք ըլլային՝ ընդունա՞նք մեկ կը խաբէր չանա՞ր, բայց ո՞՞ք եր այդ մէկը լնա՞ն
խնդրէ/

Մատմուտ Բ., այդ կնիկնոր լուծելու համար, իր արաւարանութեան լոյնադոսի
թափանք դիտմա՛ր մտաւանդ գնապատեան հետ բանակցութիւնները միշտ Գազէզ
կ'ընէր/ Լորենտ/ի կնիք/ Թուրքի/ն երկրմէ երկրմէ զիւրե՛ն փորձանք քը բացողը, տարիս
պատճառ պիտի դառնար որ Գազէզ չնորոգե՞րք ըլլա՞ւ/ Սուլթանը լարեթիթմոյն
բաշխիղթին երեւոյ համար, ճակոյթը մը գտած եր վերջապէ՛տ/ Բանի որ հատմանով
անեւապիւրե՛րք կրնար ռուս զինուորին/ի զգոյնախն/ը յարուցանել և անոր նկա
զաղանդեմ յայտնաւոր բանակնոր լուծելնոր ժամանակը Գազէզի անաշուրոյթութեան
պատճառ դառնա՞ւ, ուրե՛ն նորաբար ձայնիկէ կու գար. չէ՞ որ ամիրային չնորհա-
գրութիւնէն զեւաւոր օգտուողը միայն այս պիտի ըլլա՞ր /

Աւերա՛ն կործան այս ամէնը կը կարգաւոր Վենապտի՛ն դէ՛մըն զիայ, որով/ւտեւե
քան/ի ան այդ կարգակցութեան կը լնայե՞ր, այնքան որ չկարողե՞ր իր զէնքերն վրայ/

Մատմուտ/ի, քը ի վեր յայտնուած երանգանքի արարաշարստ լինելու

(Է. Դ. Նս 464)

Կիտական ամենախելքլին և՛ մեթոսներով
 ծածկ ժամանակն մէջ կը դարձանէ՛ ամեն
 եռեակ մորթալին, ծննդամիջական և կա-
 ռանց արտերը , չերթանիզութիւն երի-
 րամները , միզամախի եւ ալ հիւսանու-
 թիւները , ելեկարաբաժութեամբ՝ սեր-
 ռնահոսութիւնը , անկարողութիւնը , երա-
 ւափորութիւնը . — (806) ՍԱԱՄԱՍԱՆ
 ԵՆԲԱՐԿՈՒՄԻՆՍԻՆԻ ԵՄ ԱՅՆ ՄԻՆՈՑԻՆ
 ՌՈՂ ՅՐԱՆԿԱՆՏԻ ՂԱՐԱՆՈՒՄԻՆՍԻՆԻՆ
 Երեւան , իտալի , լիւթիական և ժամեր-
 թանկան զմեռութիւն , Դարսանաւորուն
 ի լալալի , փաթեթաւանէն ղէպի՝ Սի-
 րիական իրզարան ամեն օր , կէս օրն
 լեղել և երկոսները Գուտ Գաղա , 1. Պե-
 տրեան գեղարանը :

ԱՂԱՍՆԵՐԸ ՅՐԻ

ՏՈՔՔՈՐ ՏԻՐԱՆ ԹԱՊԻՊԵՆ

ՄԱՐԱՆԱԳԵ ՆԵՐԻՐԵ ԵՒ ՄՈՐՈՒԱՅԻ

Ա Խ Տ Ե Ն Ի Ռ Ռ

Էրեւանց կ'ընդունի ամեն օր , Երեւ , Օս-
 ման պէշի զաղխին մօտ , Անանեան
 արարեմանի իր յարկաբաժնին մէջ՝
 Արանց և կանանց ինչպէս նաեւ տղա-
 ցաց ամենազգի հին և նոր արտերը , ստա-
 թիւ , աղիքներու , երկնաւանդու , սրտի
 լալայն հիւսանութիւնները անդիպան և
 զարկեկան նորազգի մեթոսներով կ'
 արարանէ՛ ծրարակաւոր և անոր հետ
 անաւ ըլլող , յաճա հիւսանութիւնները
 Սալվարանի և բոլորովին նոր գրու-
 թեանք Ստամբուլ ներթրուկներով կ'
 արժեք առանց ուրե՛ զաւի և անանց զաւե-
 րանի արգելք ըլլալը :

Որպէս լի՛ ի և է մէկը ի՛ զ զարաւան
 իրիզով և զօգեկանով , վերջերս Ամե-
 տիկանի և Ալլիոն մէջ հաւորուած , անի-
 րաբար և յալորեթեամբ պատկա-
 ռաբար միջոցներով պատուաւոր ծ-
 լի կատարէ :

Որպէս՝ օրեր մինչև կէս օր ձրի ,